

שַׁבַּת פְּרָה

חיזוק ועצות כיצד ניתן לזכות גם בימים
הללו להטָהר על ידי אפר הפרה

את השפּתים אֵל הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ - זֶה נְחֻשֵׁב כְּאִילוֹ אֲנַחְנוּ עוֹשִׂים אֶת הַפְּרָה אֲדוּמָה' וּמִטְהָרִים מִכָּל הַטְּמָאוֹת; וּבִתְפִלָּה מְשִׁיחַ יִכְבֹּשׁ אֶת הָעוֹלָם, וְאֵת זֶה מְשִׁיחַ יִכְנִיס בְּעוֹלָם, שְׂיִדְבְּרוּ וַיִּשׁוּחַחוּ עִם הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ; מְשִׁיחַ הוּא אוֹתִיּוֹת מְשִׁיחַ אֱלֹמִים, כְּשֶׁמְשִׁיחַ יָבֹא יִהְיֶה כְּזֶה אוֹר בְּעוֹלָם, יִרְאוּ רַק אֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, וְלֹא יִדְבְּרוּ יוֹתֵר מִשׁוּם דְּבַר חוּץ מֵהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, וְכוֹלָם יַעֲסֻקוּ רַק בִּתְפִלָּה, כְּמוֹ שְׂכָתוֹב (צַפְנִיָּה ג, ט): "כִּי אִזְ אֶהְפֹּךְ אֶל עַמִּים שְׂפָה בְרוּרָה, לִקְרֹא כָלֵם בְּשֵׁם ה'", כּוֹלָם יִדְבְּרוּ אֶל הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ; לְכוּ תַעֲשֶׂה לָךְ קְבִיעוֹת מֵהַשַּׁבַּת הַזֹּאת שְׂאֲנַחְנוּ קוֹרְאִים אֶת פְּרֻשַׁת פְּרָה אֲדוּמָה, לְלַכֵּת בְּכָל יוֹם לְמִקּוֹם שְׂקֵט שְׂאִין שֵׁם אֵף אֶחָד, וְשֵׁם תְּשִׁיחַ אֶת לְבָבְךָ אֶל הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, תְּשִׁיחַ אֶת לְבָבְךָ בְּשִׂפָּה שְׁלֵפָה שְׂאֲתָה רְגִיל לְדַבֵּר, תִּסְפָּר לוֹ אֶת הַכְּאָבִים שְׁלֵפָה, בְּמִיחָד אֶת הַכְּאָב שְׂיִשׁ לָךְ שְׂאֲתָה רוּצָה לְהִיּוֹת צַדִּיק וְהִיצֵר הָרַע מִפִּיל אוֹתְךָ בְּטַמְאָה, תִּבְקֶשׁ מִמֶּנּוּ שְׂיִקְרַב אוֹתְךָ אֵלָיו, וְעַם הַאֲפָר פְּרָה, עַל יְדֵי 'תְּפִילָּה וְהַתְּבוּדָּדוֹת' - אֲתָה תִּטְהַר מִכָּל הַטְּמָאוֹת.

לא לחשב יותר

מחשבות של עבירות

הַשְּׁבוּעַ בְּפְרֻשַׁת פְּרָה מְסוּגָל מְאֹד לְהַטָּהר וּלְהַתְּקַדֵּשׁ לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, וְאֶפִּילוֹ בְּיָמֵינוּ שְׂאִין אֶת הַהֲלָכוֹת שֶׁל טוּמְאָה וְטָהָרָה, אֲבָל רַבְּנֵינוּ ז"ל אוֹמְרִים (לְקוּטֵי מוֹהַר"ו חֵלֶק א, סִימָן רמב): "הַרְהוּרֵי נִיאוּף רַחֲמָנָא לְצַלּוּ הֵם טְמֵאֵת מֵת", וְ"אֲבִי אֲבוֹת הַטּוּמְאָה", אִם חוֹשְׁבִים

פְּרֻשַׁת פְּרָה הוּא זְמוֹ מְאֹד קְדוֹשׁ

דַּע לָךְ שֶׁהַד' פְּרֻשִׁיּוֹת הֵן מְאֹד קְדוֹשׁוֹת, הַצַּדִּיק וְקְדוֹשׁ רַבִּי פְּנַחֵס מְקוֹרֵץ זְכוּתוֹ יִגּוֹ עָלֵינוּ אָמַר (סֵפֶר אֲמָרֵי פְּנַחֵס, אַרְבַּע פְּרֻשִׁיּוֹת, אוֹת ק"ח): "אֲנִי מִתְּגַעֲגַע שְׂכַבְרֵי יְבוֹאוּ הַד' פְּרֻשִׁיּוֹת, שְׂאוּכַל לְהַתְּרֹאוֹת עִם הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ", בְּאַרְבַּעַת הַשַּׁבָּתוֹת הָאֵלוֹ יוֹרֵד אוֹר לְכָל יְהוּדֵי מַהֲד' עוֹלָמוֹת שֶׁהֵם כְּנֶגֶד ד' הָאוֹתִיּוֹת שֶׁל שֵׁם הַי"ה (סֵפֶר קְדֻשַׁת לְוֵי פְּרֻשַׁת כִּי תִשָּׂא, דְּבוּר הַמִּתְחִיל אוֹ יְבָאָר).

בְּשָׁבוּעַ שְׂקוֹרְאִים אֶת פְּרֻשַׁת פְּרָה זֶהוּ זְמוֹ מְאֹד קְדוֹשׁ, אֲפָשֶׁר לְזָכוֹת לְהִיּוֹת טָהוֹר וְקְדוֹשׁ לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ. לְפִי חֵלֶק מֵהַפּוֹסְקִים קְרִיאַת פְּרֻשַׁת פְּרָה הוּא דְאוֹרִיִּיתָא (עֵינֵי שְׁלַחוּ עֲרוּף אוֹרַח חַיִּים סִימָן תְּרַפָּה, סֵעִיף ד), עַל כֵּן תִּקְשִׁיב לְקְרִיאָהּ בְּשִׂמְחָה גְּדוֹלָה, וְכִשֶּׁהֲבַעַל קוֹרָא מִתְּכוֹנֵן לְקְרִיאָהּ שֶׁל פְּרָה תִּבְקֶשׁ מֵהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ בְּשִׂקֵט תְּפִילָּה קְצָרָה, תִּבְקֶשׁ: "רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם תַּחֲשִׁיב לִי כְּאִילוֹ הֵיוּ מְזִים עָלֵי אֶת אֲפָר פְּרָה אֲדוּמָה, שְׂאֲטָהר מִכָּל הַטְּמָאוֹת", וְכִשֶּׁהֲבַעַל קוֹרָא מִתְחִיל לְקְרֹא תַעֲמֵד וְתִקְשִׁיב לְכָל מִילָה.

על ידי הדבור אֵל הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ

מטהרים מִכָּל הַטְּמָאוֹת

דַּע לָךְ, גַּם הַיּוֹם יֵשׁ אֶת 'אֲפָר פְּרָה', רַבְּנֵינוּ אוֹמְרִים (לְקוּטֵי מוֹהַר"ו חֵלֶק א, סִימָן נה), מַה הַסּוּד שֶׁל אֲפָר פְּרָה? הַסּוּד הוּא תְּפִילָּה, כְּמוֹ שְׂכָתוֹב (הוֹשַׁע יד, ג): "וַנְּשַׁלְּמָה פְּרִים שְׂפָתֵינוּ", עַל יְדֵי שְׂמִשְׁתַּמְשִׁים בְּשַׁפְּתֵימָם רַק לְתַפְּלָה, לְנַעֲנַע

שִׁיזְכְּרוּ שְׁגָם זֶה מֵהֵשֵׁם יִתְבָּרַךְ, כְּפִי שֶׁהֶצְדִּיק
הַקְּדוֹשׁ בְּעַל הַקְּדֻשָּׁת לְוִי זְכוּתוֹ יִגַּן עֲלֵינוּ הִיא
שֶׁר עִם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: "אִם זֶה טוֹב - זֶה אֶתָּה,
וְאִם חָלִילָה לְהִפָּךְ - זֶה שׁוֹב אֶתָּה, וְאִם זֶה
אֶתָּה - הִרִי זֶה טוֹב, וְאִם זֶה טוֹב - זֶה שׁוֹב
אֶתָּה"; עַל כֵּן אֲבִקֵּשׁ מִמֶּךָ שֶׁתִּשְׁנֶנּוּ אֲמוּנָה,
וְתִשְׁרִי נִיגוּנֵי אֲמוּנָה, תִּשְׁרִי: "מִמְּלֵא כֹל
עֲלָמִין וְסוֹבֵב כֹּל עֲלָמִין, אֵין שׁוּם מְצִיאוֹת
מִבְּלַעְדֶּיךָ יִתְבָּרַךְ כָּלֵל, וּבְכָל תְּנוּעָה וְתַנּוּעָה
שֶׁם אֱלוֹפּוֹ שֶׁל עוֹלָם", כִּךָ הֵשֵׁם יִתְבָּרַךְ יִסְלַח
לָךְ עַל כָּל הָעֲבֵרוֹת וְאֶתָּה תִּהְיֶה טְהוֹר לְהֵשֵׁם
יִתְבָּרַךְ.

לזרק את כל הכלים שמטמאים

הַשְּׁבוּעַ כְּשֶׁקוֹרְאִים פְּרִשְׁת פָּרָה תִקְבֵּל עַל
עֲצֻמָּךְ לְזָרֵק אֶת כָּל הַכֵּלִים שֶׁאֲפָשָׁר לְרִאוֹת
בָּהֶם עֲבִירוֹת, וְגַם אֶת הַכֵּלִים שֶׁהֶחֱבֵאתָ
בְּשִׁקְט, שֶׁאֵף אֶחָד לֹא רוֹאֶה וְאֵף אֶחָד לֹא
יֹדֵעַ - תִּזְרַק. כִּי חֲכָמֵינוּ זְכוּרֵנוּ לְבָרָכָה
אוֹמְרִים (תַּעֲנִית טז): "אֲדָם שֶׁתּוֹפֵס שְׂרָץ בִּידּוֹ,
שֶׁאֲפִילוֹ טוֹבֵל בְּכָל מֵימוֹת שְׁבַע עוֹלָם לֹא
עֲלָתָה לוֹ טְבִילָה, זָרְקוּ מִידּוֹ כִּיּוֹן שֶׁטְבֵּל
בְּאַרְבָּעִים סָאָה מִיַּד עֲלָתָה לוֹ טְבִילָה",
כְּשֶׁרוֹצִים לְחַזֵּר בְּתִשׁוּבָה, רוֹצִים לְהִטָּהֵר
לְהֵשֵׁם יִתְבָּרַךְ - דְּבַר הָרֵאשׁוֹן צְרִיכִים לַעֲזֹב
אֶת הַשְּׂרָצִים הַמְתִּים, אֶת הַכֵּלִים שֶׁמְבִיאִים
מוֹת.

אֲחֵי הַיָּקָר, גַּם אֶת הַכֵּלִים שֶׁצְרִיכִים לַעֲסָקִים
תִּרְאֶה שֶׁיְהִיָּה עֲלֵיהֶם אֶת הַסִּינוֹן הַכִּי טוֹב
וְהַכִּי חֲזָק, שְׁחָס וְשָׁלוֹם לֹא יִגִּיעוּ לְרִאוֹת
עֲבִירוֹת וְלִצְנוּת, כִּי כָּל הָעֵסֶק לֹא שׁוֹה אִם חָס
וְשָׁלוֹם אֲפָשָׁר לְהִגִּיעַ לְרִאוֹת עֲבִירוֹת, לִיצְנוּת
וְכו'.

צְדִיקִים אוֹמְרִים שֶׁבְּשֶׁבֶת זוֹ פְּרִשְׁת פָּרָה
אֲפָשָׁר לְהִטָּהֵר, תַּעֲשֶׂה עִכְשָׁו אֶת הַחֲלָטָה
הַטּוֹבָה שֶׁלָּךְ וְתִבְקֵשׁ מֵהֵשֵׁם יִתְבָּרַךְ: "רְבוּנוּ
שֶׁל עוֹלָם תַּעֲזֹר לִי שֶׁאֲזַכֶּה לַעֲיִנִים טְהוֹרוֹת,
עֵינַיִם קְדוֹשׁוֹת, שֶׁאֲזָרֵק אֶת כָּל הַכֵּלִים
שֶׁמְלַכְלְכִים אוֹתִי וּמְטַמְּאִים אוֹתִי".

מִחֲשָׁבוֹת רְעוֹת שֶׁל עֲבִירוֹת, חוֹשְׁבִים עַל
נִיאוּף - נְטֻמָּאִים בְּטֻמְאָה הַכִּי חֲזָקָה, טֻמְאָת
מֵת שֶׁהִיא אָבִי אָבוֹת הַטּוֹמְאָה. כִּי
כְּשׁוֹשְׁבִים עַל עֲבִירוֹת הָאָדָם כְּלוֹ מִתְרַחֵק
מֵהֵשֵׁם יִתְבָּרַךְ רַחֲמָנָא לְצַלוּ; לָכֵן עִכְשָׁו
כְּשֶׁקוֹרְאִים אֶת הַפְּרִשָּׁה שֶׁל פָּרָה אֲדוּמָה
אֲפָשָׁר לְזָכוֹת לְהִטָּהֵר וְלְהִתְקַדֵּשׁ, אֲפָשָׁר
לְזָכוֹת לְצִאֵת מֵהַמִּחְשָׁבוֹת הָרְעוֹת, שֶׁלֹּא
יִחְשְׁבוּ יוֹתֵר עַל עֲבִירוֹת. לָכֵן תִּבְקֵשׁ מֵהֵשֵׁם
יִתְבָּרַךְ כְּשֶׁקוֹרְאִים אֶת הַפְּרִשָּׁה שֶׁל פָּרָה
אֲדוּמָה שֶׁתִּזְכֶּה לְמוֹחִין טְהוֹרִין, מִחֲשָׁבוֹת
קְדוֹשׁוֹת, שֶׁלֹּא תִחְשׁוֹב יוֹתֵר מִחֲשָׁבוֹת שֶׁל
עֲבִירוֹת.

הִכְהוּ לֹקַח חֲתִיכַת עֵץ אֲרִז, וְאֲגַדַּת אֲזוּב,
וְחוֹט אָדָם וְטוֹבֵל אֶת זֶה בְּמֵיִם חַיִּים, אוֹמְרִים
חֲכָמֵינוּ זְכוּרֵנוּ לְבָרָכָה (הוּבָא בְּרִש"י בַּמְדָּבָר יט, ו),
שְׂרוּצִים לְרַמֵּז לְאָדָם: "יִשְׁפִּיל אֶת עֲצָמוֹ
כְּאֲזוּב וְתוֹלַעַת", מֵה אֶתָּה מִתְגָּאָה? הִרִי
הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא כָּאֵן, מֵה אֶתָּה מִנְפַח אֶת
עֲצָמָךְ? תִּתְכּוֹפֵף אֶל הֵשֵׁם יִתְבָּרַךְ - "וְיִתְכַפֵּר
לוֹ", כִּךָ תִּטָּהֵר, הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יִסְלַח לָךְ; כִּי
כָּל הַטְּמָאוֹת מְגִיעוֹת רַק כְּשֶׁהָאָדָם מִתְגָּאָה,
הוּא שׁוֹכַח שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא נִמְצָא אִתּוֹ,
הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עוֹשֶׂה הַכֵּל, הוּא פּוֹעֵל הַכֵּל,
וְכִשְׁאָדָם מְכַנִּיס בְּתוֹכוֹ שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
כָּאֵן וְהוּא הַכֵּל - הַגָּאוּה מְסַתְּלֶקֶת וְהוּא
מִטָּהֵר.

להאמין בהשם יתברך ובתורה, מטהר את האדם

הַפְּרִשָּׁה שֶׁל פָּרָה אֲדוּמָה הִיא חֵק בְּלִי טַעַם,
כְּתוּב מְצִדִּיקִים שְׂזָה בְּעֲצָמוֹ טְהוֹרָה, לְהֵאֱמִין
בְּהֵשֵׁם יִתְבָּרַךְ וּבַתּוֹרָה - זֶה מִטָּהֵר אֶת הָאָדָם;
כְּפִי שֶׁרְבִנּוּ ז"ל אוֹמֵר (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת אֲמוּנָה חֲלֵק
א, סִימָן לג): "עַל יְדֵי אֲמוּנָה הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
יִסְלַח לָךְ עַל כָּל עֲוֹנוֹתֶיךָ".

אֵיךְ זֹכִים לְקַבֵּל אֲמוּנָה חֲזָקָה? עַל יְדֵי
שֶׁמְשַׁנְּנִים אֲמוּנָה, מְכַנִּיסִים בְּכָל דְּבַר אֶת
הֵשֵׁם יִתְבָּרַךְ; כְּשֶׁדְּבָרִים הוֹלְכִים כְּמוֹ שְׂרוּצִים
- יוֹדְעִים שְׂזָה מֵהֵשֵׁם יִתְבָּרַךְ, וְכִשְׁדְּבָרִים
הוֹלְכִים הַפּוֹךְ מִמֶּה שְׂרוּצִים וְזֶה נִרְאֶה רַע -

הטומאה של להקשיב לפודקאסטים, שזה דרשות של דפי מאנשים שלועגים ממנהגי ישראל ולועגים מצדיקים, ורבונו גילה לנו (שיחות הר"ו, סימן לח), מי שלועג מצדיקים מסתתרת בלבו כונה אחרת, הוא בעצם רוצה ללעוג מהשם יתברך רחמנא לצלו, זה הפרוש בפסוק (תהלים עג, ט): "שתו בשמים פיהם", באמת הם היו רוצים לדבר על מי שנמצא בשמים, הם לא מעיזים לדבר נגד השם יתברך, הם מפחדים שיזרקו אותם, "ולשונם תהלך בארץ", אז הם מדברים על צדיקים שנמצאים כאן בארץ, צוחקים מרבנים וממנהגי ישראל.

על כן אחי האהוב, כשהבעל קורא מתכוון לקרא את הפרשה של טהרתו של ישראל תתעטף מתחת לטלית שלך ותבקש מהשם יתברך: "רבנו של עולם תעזר לי, תציל אותי, נפלתי לקלפה של להקשיב לדברי ליצנות, התרגלתי לשמוע פודקאסטים, דרשות של דפי, וזה מקרר לי את האמונה שלי, זה מקרר את היראת שמים שלי, זה מקרר אותי מכל דבר שבקדשה, רבונו של עולם עכשו כשהולכים לקרא את הפרשה של טהרתו של ישראל אני מבקש ממה תטהר אותי, תשלח לי רוח טהרה ממרום, שאזרק את הדברים המלכלכים, שאקשיב רק למה שרבנים יראי השם אומרים, שלא אסתכל בקליפים, ווידיאו, פודקאסטים, סרטנים, אני רוצה יראת שמים, אני רוצה שמירת עינים, אני רוצה להיות יהודי כשר שמתנהג בתמימות בפשיטות".

מי שמכבד את ההורים
זוכה להטהר להשם יתברך

אני רוצה לבקש ממה שתכבד את ההורים שלך, שתתקשר אליהם בכל יום לדרוש בשלומם, תתעניין במה אתה יכול לעזור להם, ואם אתה גר באותה עיר – תלך אליהם. כי חכמינו זכרונם לברכה מספרים (קידושין לא: עבודה זרה כד:), היה גוי דמא בן נתינה בעיר אשקלון, שכבד מאד את אביו, ואפילו שהוא היה יכול להרויח הרבה כסף הוא העדיף לשמור על כבוד אביו; במקום לעשות

אחי היקר, חברי חמדת לבבי, בשבת זו כשקוראים את פרשת פרה אדמה, שאנחנו מקימים (הושע יד, ג): "ונשלמה פרים שפתינו" – זה זמן טוב שתתחדש, שתתחיל ללמוד תורה, כי חכמינו הקדושים זכרונם לברכה אומרים (ירושלמי ראש השנה ד, ח): "כיון שקבלתם עליכם עול תורה, מעלה אני עליכם כאילו לא חטאתם מימכם", תעשה לך קביעות ללמוד בכל יום כמה פרקים משניות, תתחיל מסכת ברכות ולך כסדרן פרק אחרי פרק, וכשאתה מסיים מסכת ברכות תתחיל מסכת פאה; כך תמשיך עד שאתה מסיים מסכת זרעים ואחר כך תתחיל סדר מועד, תלמד פרק אחרי פרק עד שאתה מסיים סדר מועד, כך תעשה, לך סדר אחרי סדר, עד שתסיים ששה סדרי משנה, ואחר כך תתחיל עוד הפעם מסכת ברכות, כך תעשה כל החיים שלך, ואפילו שאתה לא מבין הכל, אל תמנע מלהמשיך ללמוד, אחר כך אתה תבין את זה, כי כך הולך דרך הלמוד, בהתחלה לא מבינים מיד, רק אחר כך אחרי שלומדים הרבה זוכים להבין, כפי שחכמינו זכרונם לברכה אומרים (שבת סג:): "לגמור והדר לסבור", שקדם ילמדו אפילו שלא מבינים הכל, ואחר כך יזכו להבין.

כמו כן תעשה לך שיעור בש"ס, תתחיל מסכת ברכות, תלמד דף אחרי דף, זה ירחץ אותך מכל הרע, ואפילו אחד שהוא מאד רחוק ושקוע בטמאה, אפילו בעלי ראתו שיש להם שרץ במח; שזה המחשבות של ניאוף ושל כפירות ואפיקורסות, למרות זאת אמר האמורא הקדוש רבי יהושע בן לוי (כתובות עז:): "אני לא מפחד לגעת באנשים מהסוג הזה וללמוד אתם תורה", התורה תגן על כולם ותרחץ אותם עד שהם כולם יזכו להפך ליהודים כשרים.

להזהר מלהקשיב
לפודקאסטים ודרשות של דפי

בימינו יש טומאה חדשה, צרה חדשה,

לילדיך, שיהיה חקוק בעצמותיהם שפדי להיות יהודי כשר ולנהל בית יהודי - חייבים רב, מורה הוראה, יהודי ירא שמים.

על ידי מקוה יש תקוה לתקן הכל

היום אין לנו את אפר פרה אדומה אבל יש לנו מקוה שמטהר את הטמאים, ומי שנזהר במקוה זוכה להטהר. כפי שהבעל שם טוב הקדוש זכותו יגן עלינו אמר לתלמידיו שהוא הגיע לדרגות שלו כי הוא טבל הרבה, וכמו כן כשלא נזהרים במקוה, לומדים תורה בלי מקוה - זה לא טוב, הצדיק הקדוש בעל המאור ושמש זכותו יגן עלינו אומר (פרשת אמור), שכת ש"ץ ימח שמם נהפכו לאפיקורסים כי הם לא היו נזהרים בטבילת עזרא; הם עסקו בקבלה בלי טהרה.

על כן אחי האהוב, דבר ראשון בבקר לך לטבל במקוה, כך תזכה לטהר את הנפש ונשמה שלך, כי כשאדם טובל במקוה, אזי באותו רגע טובלים למעלה בשמים את הנשמה שלו, גם אם נפלו בעברות מרות, בפגם הברית - אפשר לתקן על ידי שטובלים במקוה. כפי שמוהרנ"ת אמר, רואים בספור כשבאו לספר לעזרא הסופר שבני ישראל נופלים לדאבוננו לעברות, הם מתחנתים רחמנא לצלן עם גויות, התחיל עזרא לצעוק בקולי קולות (עזרא ט, ו): "בשתי ונכלמתי להרים אלקי פני אליך", ואחר כך כתוב: "ויען שכניה בן יחיאל וכו', אנחנו מעלנו וכו', ועתה יש מקוה לישראל", יש דרך לתקן את זה, והפסוק נוקט לשון של מקוה, הוא לא נוקט לשון יש עצה, יש דרך, יש ענין, אלא יש מקוה; להראות וללמד שעל ידי המקוה אפשר לתקן הכל, יש מקוה לישראל על ידי מקוה יש תקוה לכל אחד, אפילו שנכשלו בעברות הכי גרועות.

עסקים ולזלזל באבא הוא זרק את העסקים שלו ושמר על כבוד אביו, והקדוש ברוך הוא שלם לו שאצלו ברפת נולדה פרה אדומה, שהשתמשו אתה בבית המקדש; רואים מזה שמי שמכבד את ההורים זוכה לפרה אדומה, הוא יהיה טהור להשם יתברך.

אם ההורים שלך מזדקנים - קח לעצמך את המצוה לכבד אותם, תסיע אותם מפה לשם, לך לקנות ולארגן להם דברים; כי אין עוד דבר גדול אצל הקדוש ברוך הוא כמו לכבד את ההורים, כפי שחכמינו הקדושים אומרים (תנא דבי אליהו רבא, סימו כו): "כל העולם כולו של הקדוש ברוך הוא, ואין הקדוש ברוך הוא מבקש מהאדם רק שיכבד אב ואם".

תנהל את החיים שלך עם יהודי ירא שמים, מורה הוראה, רב

מקובל מצדיקים, שהשבוע של שבת פרשת פרה מסוגל מאד להתקרב אל הצדיקים, כי הצדיק הוא כמו הכהן גדול שמכין את האפר פרה ומטהר את נשמות ישראל, וכמו שבבית המקדש הלכו אל הכהן, הכהן לקח את האיש הטמא ורחץ אותו וטהר אותו להשם יתברך, כך גם הצדיקים עושים, הם מטהרים את נשמות ישראל, אצל הצדיק יש אפר פרה, אצל הצדיק אפשר להטהר.

דע לך, ליהודי חייב להיות מורה דרך שאותו שואלים איך להתנהג, ומורה הוראה שאותו שואלים שאלות, אז עכשו כשקוראים את פרשת פרה תתבונן: מי המורה דרך שלי? מי מראה לי מה טוב ומה נכון? בלי צדיק עלולים להתאמלל, כשהולכים אחרי חברים, שכנים, הולכים אחרי הרוח שנושבת - עלולים לעזב את התורה; עכשו בשבת פרה תתבונן לקחת יהודי ירא שמים, מורה הוראה, רב - שאותו תשאל את השאלות שלך, את הספקות שלך, וגם תשריש את זה בילדיך, בסעודות השבת תספר מה יצא לך השבוע לשאול או לשמוע, שזה יהיה השיחות בסעודות השבת שלך: "הרב אמר כך", ו"המורה הוראה אמר כך"; תו חנוך טוב